

2. Закон України «Про фахову передвищу освіту» URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2745-19#Text> (дата звернення: 6.11.2020).
3. Кухаренко В. Підготовка вчителя до дистанційного навчального процесу // Освіта і управління. 2012. № 1. С. 14–18.
4. Коваль Т.І. Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності. К. : Вид. центр НЛУ, 2009. 380 с.
5. Концепція «Нова українська школа» URL <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> (дата звернення: 3.11.2020).

ВИКОРИСТАННЯ ВІРТУАЛЬНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА У ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Цар Ірина Олегівна

кандидат педагогічних наук, викладач кафедри іноземних мов,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
iryna_tsar@tnpu.edu.ua

Заблюцька Любов Михайлівна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
lubazab@ukr.net

Нові реалії та потреби освіти вимагають значних трансформацій сучасного освітнього середовища, відбувається пошук нових форм організації процесу навчання. Однією із перспективних форм є дистанційне навчання, а пріоритетними напрямками інноваційної діяльності – віртуальне освітнє середовище, яке дає змогу реалізувати принцип навчання впродовж життя. Сучасний педагогічний процес націлений на самореалізацію та розкриття творчого та інтелектуального потенціалу особистості. Усе це, відповідно, можна здійснити шляхом використання сучасних засобів комунікації.

Перехід на дистанційну форму навчання потребує додаткових дидактичних концепцій та інструментів, належного й успішного використання сучасних інформаційних технологій, які є невід'ємною складовою навчального процесу. Актуальним залишається питанням застосування віртуального освітнього середовища, у якому користувач активно взаємодіє шляхом використання широкого спектру спеціальних пристроїв (наушників, мікрофону, окулярів для віртуальної реальності, спеціалізованих рукавичок та костюмів для передачі тактильної взаємодії тощо).

Сьогодні відомі такі моделі організації дистанційного навчального процесу: змішане навчання; мережеве/віртуальне навчання; дистанційне навчання і кейс-технології; дистанційне навчання на базі інтерактивного телебачення чи відеоконференцій.

Досягнення поставлених цілей навчання у значній мірі залежить від успішної презентації пропонованої інформації. Надзвичайно важливо, як у традиційному так і у дистанційному навчанні, з використанням віртуального навчального середовища, щоб викладач міг спонукати та підтримувати внутрішню мотивацію студента.

Як показує практика висока внутрішня мотивація студента сприяє успішному і якісному навчанню. Зазвичай мотивація є високою коли студент стикається з достовірними та актуальними ситуаціями та інформацією. У такому випадку головне завдання викладача показати зв'язок між предметом та індивідуальною ситуацією. На допомогу викладачеві приходять технології віртуальної реальності, які роблять навчання досить наочним, дають змогу активізувати учнів, активніше залучити їх у навчальний процес. Ці технології полегшують та спрощують спільну роботу викладача та студента, які знаходяться віддалено. Наприклад, колеги можуть зустрічатися за допомогою засобів додаткової реальності, готувати спільні документи, брати участь у спільних проектах та виконувати інші види діяльності практично так само ефективно як і при особистому контакті у реальному світі. У викладачів та студентів є можливість використовувати віртуальні лабораторії для вивчення відповідного матеріалу та формування вмінь та навичок й демонстрації їх засвоєння.

Віртуальне освітнє середовище ми розуміємо інформаційний зміст та комунікаційні можливості локальних, корпоративних та глобальних комп'ютерних мереж, які формують та використовують для освітніх цілей усіма учасниками освітнього процесу.

У вивченні гуманітарних дисциплін віртуальні середовище дає змогу студентам відвідувати музеї та визначні місця моделювати та реконструювати певні події чи ситуації. Для прикладу Гете інститут запропонував новий додаток „Unicampus». Користувачі нового застосунку зможуть відкрити для себе університетське містечко (кампус) і вивчити німецькі слова на університетську тематику. Однією з основних складових ефективного вивчення мови є спілкування, тому можна використовувати сайти для спілкування з носіями мови. Ми виокремлюємо наступні: Gospeaky.com, babbel.com, babelvillage.com, interpals.net.

Сьогодні є у наявності достатньо сервісів для проведення віртуальних відеоконференцій, їх активно використовують і для дистанційного навчання де студенти віддалено відвідують заняття та складають іспити. Об'єднання віртуальної реальності та інтернету дає змогу запрошувати на заняття кращих викладачів світу.

Віртуальне середовище надає низку переваг для системи дистанційного навчання навчального закладу. Прикладом віртуального середовища є програма, яка служить підтримкою для форм навчання, що є аналогічними до реальних але учасники навчального процесу можуть працювати й тісній співпраці при цьому у різний час.

Нові реалії та потреби, які пов'язані з стрімким розвитком інформаційних та телекомунікаційних технологій сприяє становленню та динамічному розвитку інформаційного суспільства. Тому віртуальне навчання та віртуальне середовище для дистанційного навчання є адекватним для інформаційного суспільства. Потрібно враховувати ті колосальні можливості, які відкривають перспективи подальшого застосування віртуальної реальності в системі освіти.

Список використаних джерел

1. Використання ІКТ в освіті. Інформаційно-комунікативні технології в роботі. Завдання використання ІКТ. URL: <https://srcaltufevo.ru/uk/ispolzovanie-ikt-v-obrazovanii-informacionno-kommunikativnye-tehnologii-v.html>.
2. Кожедуб Л. Використання віртуального інформаційного простору у процесі самостійної підготовки майбутніх філологів. Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету. № 2. (2016). С. 199–203.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТА ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Шкляр Анатолій

аспірант кафедри соціальної роботи, спеціальної освіти і менеджменту соціокультурної діяльності,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
anatoliyshklar@gmail.com

Згідно закону України «Про національну поліцію» [4], підготовка майбутніх офіцерів поліції у закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання передбачає отримання систематизованих знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей та інших компетентностей, здобутих у відповідному ЗВО у відповідній галузі знань за певною кваліфікацією на рівнях вищої освіти, що за складністю є вищими, ніж рівень повної загальної середньої освіти [3].

Відповідно до цього закону поліцейський має бути готовий будь-коли професійно захистити інтереси громадянина, а сам допуск поліцейського до служби передбачає його здатність на фаховому рівні здійснювати професійну діяльність, відповідно він має оволодіти професійною компетентністю.

На переконання А. Галімова, професійна освіта майбутніх офіцерів поліції передбачає процес всебічного гармонійного розвитку, набуття особистістю внаслідок навчання загальних та спеціальних знань, практичних умінь і навичок, розвиток пізнавальних та інтелектуальних здібностей для створення потенційних можливостей майбутнього спеціаліста до ефективної професійної діяльності [1]. Відповідно результатом професійної освіти вчений визначає сукупність набутих особистістю можливостей до професійної діяльності, компетентностей особистості, серед яких базовою ми вважаємо професійну компетентність.

Професійна підготовка майбутніх офіцерів поліції в умовах реформування сил правопорядку повинна враховувати сучасні тенденції педагогіки. Серед них особливе місце займає інформатизація освіти, впровадження дистанційних технологій навчання. Враховуючи це, заклади вищої освіти зі специфічними умовами навчання впроваджують систему управління дистанційним навчанням Moodle, активно використовуючи новітні інформаційні технології. Позитивним вважаємо те, що концепція Moodle відповідає парадигмі особистісно